

La Xina aposta, de manera decidida, per l'agricultura

Baldiri Ros, President de l'Institut Agrícola

“Per a les persones el menjar és la cosa més important existent sota el cel.”

Proverbi Xinès

De tots és sabut el ràpid creixement i procés de reemergència que ha viscut la República Popular en les darreres tres dècades. A dia d'avui, la Xina ja juga un paper determinant en l'oferta i demanda de quasi tots els mercats mundials: l'agricultura no és cap excepció. Igual que la demanda de petroli, per exemple, ja fa uns anys que depèn en bona mesura de la producció i el consum xinès, també en els principals mercats alimentaris i agrícoles la Xina forma ja avui una peça molt important a tenir en compte i l'empresari agrícola no es pot permetre ignorar.

L'estiu passat, Ding Xuedong, president del *China Investment Corporation (CIC)*, un dels fons sobirans que té la Xina per canalitzar i dirigir les seves inversions per tot el món, escrivia un article al *Financial Times* on remarcava la importància que tindrà l'agricultura en les properes dècades i de com la seguretat alimentària serà un dels grans reptes per a molts països.

L'article l'encapçalava el proverbi xinès que també encapçala aquest article i continuava: “si això és així, el cel s'està enterbolint. A mesura que la renda per càpita continuï creixent serà cada cop més difícil la provisió d'aliments per a tothom.” Aquesta afirmació va en línia amb la pròpia FAO que estima que la producció mundial de gra s'ha d'incrementar en un 70% per satisfer la pressió demogràfica dels propers 20-30 anys. Si aquest és el diagnòstic, sembla evident que el que cal és invertir en agricultura.

El CIC assenyala en els seus informes com té una cartera d'inversions a llarg termini, diversificades, on l'agricultura és un sector molt important. La Xina està invertint, i de manera cada cop més intensa, en totes les fases de la cadena de valor del sector primari. L'objectiu,

diuen, és alliberar el potencial del sector alimentari per poder cobrir una demanda cada cop més creixent. Els xinesos no només són persones de paraules sinó també de fets. L'any passat, Xina va adquirir la companyia americana *Smithfield Foods* per 7.000 milions de dòlars el que suposa la major adquisició per part del gegant asiàtic a l'exterior, més que les adquisicions fetes al sector financer o energètic. Aquí a Espanya, l'operació més rellevant és l'entrada d'inversors xinesos a *Campofrío* en una operació de 1.600 milions de dòlars.

Tot aquest interès i operacions és degut a que la Xina no només té gana de matèries primeres, del que sempre se'n parla, sinó també d'aliments. Així com la República Popular té un ampli superàvit comercial amb quasi tots els països occidentals, no és així quan analitzem el balanç comercial en productes alimentaris. La Xina té un gran dèficit de carn de porc i de vedella, així com un dèficit de fruites i verdures. Des de fa ja un temps que diu que Espanya només corregirà el seu dèficit comercial amb Xina via el turisme. L'agricultura, en aquest sentit, també pot aportar el seu granet de sorra.

Des de l'Institut Agrícola compartim des de fa anys aquesta visió. L'agricultura ha de tenir un paper central en el teixit econòmic de qualsevol país i és una indústria estratègica a llarg termini, per això és important garantir la seva competitivitat. Des de la seva fundació fa quasi 165 anys, l'Institut ha estat, s'ha mantingut fidel i independent en la seva tasca de defensar la propietat i l'empresa agrícola com a dos eixos principals i fonamentals perquè el sector pugui complir amb la seva tasca estratègica i fonamental de cobrir les necessitats creixents d'alimentació del país. Només un sistema basat en la lliure empresa i els drets de propietat afavoreix la productivitat i la competitivitat de les empreses agrícoles.